

SBOROVÝ DOPIŠ

Měsíčník Sboru Křesťanské společnosti Praha / ročník 21

ÚVODNÍK

VĚŘÍŠ?

.....Učitelé, přivedl jsem k tobě svého syna, který má němého ducha.... Řekl jsem tvým učedníkům, aby ho vyhnali, ale nemohli..... Ježíš mu řekl: „Můžeš-li! Všechno je možné tomu, kdo věří“.

Otec toho chlapce hned vykřikl a říkal: „Věřím, pomáhej mé nevěře!“

Marek 9:14 – 27

Víra je to, co u nás Bůh hledá. Souvisí s poslušností a znamená mimo jiné důvěru v to, že máme živého Boha, který je schopen jednat a také jedná. Bohu se nelze bez víry líbit. Víme, že víra je důležitá. Chceme věřit. A přece jsme někdy zmateni a nerozumíme tomu, co se děje. Myslíme si, že věříme, že se něco stane. A ono je to jinak. A někdy ani nemáme pocit, že by byla naše víra nějak zvlášť velká, ale stane se zázrak. Vede nás to ke zmatku. Někdo naprosto rezignuje. Je to vlastně náhodné a je skoro zbytečné se modlit. Možná se to stane a možná ne. Tento postoj ale vede k totální nevěře.

Někdo si uvědomí, že víra není pocit. Pociť, že mám nebo nemám víru je subjektivní a často o naší víře nic skutečného nevypovídá. A tak hledáme dál.

Příběh otce, který hledá uzdravení pro svého hluchoněmého syna, nám může být v porozumění tomu, co je víra, pomoci.

Předně otec i učedníci mají víru v Boha a v to, že může jednat. Tuto základní víru se nesmíme nechat ukrást. Satan se nás snaží přesvědčit, že Hospodin je jako ostatní bohové – neslyší, nevidí a nic neudělá pro ty, co ho uctívají. Můžeme se dostat do stavu, že sice věříme, že Bůh má moc nás spasit, ale tím to končí. To je ovšem stav hluboké nevěry a v něm se nám může stát, že nakonec ztratíme i víru ve vykoupení.

Otec chlapce věřil, že Pán Ježíš může chlapce uzdravit a když nepotkal jeho, přivedl chlapce k jeho učedníkům. Stejně často lidé přijdou za námi, abychom se modlili za jejich nemoci a za nemoci jejich blízkých. Učedníci také věřili, že Ježíš může uzdravit a za uzdravení se modlili resp. vyháněli ducha, který tuto nemoc působil. Jenomže bez vý-

sledku. Stejně jako my se někdy modlíme bez výsledku. Tento stav podlamuje víru v to, že Bůh skutečně jedná. Jeden teolog napsal: „Bůh může uzdravovat, ale dnes to nedělá“. Prostě nevěra schovaná za intelektuální vyjádření.

Pán Ježíš reaguje: „Ach, pokolení nevěřící...“ Vytýká nevěru i otcí: „Můžeš-li!“ Prostě stav, kdy nevěříme Bohu, až k aktuálnímu projevu víry je něco, co se Bohu nelíbí.

Rozumím tomu otcí. Byl jsem v podobné situaci vícekrát v životě. Věřil jsem, že něco Bůh může udělat, ale neměl jsem jistotu víry, že to skutečně udělá. A zde je prostor použít všechnu víru, kterou máme. Vždyť stačí víra jako hořčičné zrno. „Věřím, pomáhej mé nevěře!“ Ano, Bože, věřím, že můžeš cokoli. Bude za tebou přicházet bez ohledu na dřívější zklamání a porážky. Bude se modlit za uzdravení a další zázraky bez ohledu na to, kolik jsem jich viděl a kolik se jich naopak nestalo. Tuto základní víru si nenechme ukrást. Současně je jeho postoj realistický. Nemá aktuálně víru, která se projeví uzdravením. Ale chce jí mít a proto Ježíše prosí, aby k té víře, co má, ještě něco přidal. Ježíš ho vyslyšel a démona vyhnal.

Tento příběh je pro mne povzbuzením. Bude jako ten otec. Použiji všechnu víru, kterou mám a budu vyhlížet, že Bůh zasáhne tam, kde já už nestačím. Bůh může uzdravovat a také to dnes dělá. Je stejný včera, dnes i navěky. Je stejný v Africe, Asii i celé Evropě včetně naší země. Nevzdám to, dokud nadpřirozené Boží zásahy nebudou součástí našeho každodenního života. Nechci, aby o nás platilo, že jsme pokolení nevěřící. Protože Bůh hledá víru a my v ní můžeme skrze poslušnost a následování růst. Nemluví o víře jako o svém výkonu nebo jako o něčem, co by mohlo „pohnout Bohem“, jak jsem četl v jedné knize. Tomu nevěřím a ani nechci. Mluví o víře, která vyroste z hlubokého osobního vztahu s Bohem. Když ho dobře známe, jak by bylo možné mu nevěřit.

Lubomír Ondráček

SLOUPEK

Milí čtenáři,

prázdniny jsou sice za námi, ale byly plné tolika různými Campy, dovolenými a akcemi, že se nám sem ani zprávy a svědectví o všech nevešla. Takže ještě přistě.

V minulém čísle byla vyhlášena na konci rozhovoru s Vládou Váchou soutěž, kdo pozná tazatelku v rozhovoru s ním. A máme tu výsledek: výherkyní se stává - Zuzka Mourková. Správná odpověď zněla: Vládi se ptala Monika Kordulová. Zuzce gratulujeme, má u Vládi dva volňásky na jejich představení podle svého výběru (a u Moniky slíbenou buchtu).

Přeji Vám krásný a požehnaný podzim (osobně mám podzim ze všech ročních období asi nejraději).

Tomáš Božovský

[HTTP://PRAHA.KAES.CZ/](http://PRAHA.KAES.CZ/)

NEMŮŽU POCHOPIŤ,
JAK MŮŽE LASKAVÝ BŮH DOPUSTIT,
ABY SE „NÁVRAT DO ŠKOLY“ STÁVAL DOBRÝM LIDEM.

Z ANGLIČTINY PŘELOŽIL TOMÁŠ BOŽOVSKÝ
COPYRIGHT GOSPEL COMMUNICATIONS INTERNATIONAL, INC. - WWW.REVERENDFUN.COM

PŘEČTĚTE SI

- Nová tvář
ve sborové kanceláři 2
- Dny dobrých zpráv 3
- Táborová hra v reálu 5
- Ahoj, jak se máš? 6

NOVÁ TVÁŘ VE SBOROVÉ KANCELÁŘI

Od 1. 9. 2009 se budete moci setkávat ve sborové kanceláři nebo i při jiných příležitostech s Pavlínou Královou, která nastupuje jako nová sborová sekretářka. Kromě sekretářské práce se bude částečně věnovat i účetnictví, kde bude připravovat doklady pro Jiřinu Homolkovou, která odchází v říjnu na mateřskou dovolenou a bude dále dělat dokončovací účetní práce.

Pavlínu můžete kontaktovat na sborovém emailu paha@kaes.cz nebo na telefonech 284 822 294 nebo 724 440 542.

Při příležitosti jejího nástupu do zaměstnání ve sboru jsem Pavlíně položil několik otázek.

Milá Pavlínko, mohla by ses čtenářům SD představit?

Vyrůstala jsem na vesnici, která se nachází 30 km od města Olomouc. Rodiče pracovali celý život v zemědělství a navíc měli i hospodářství, tak jsem na vlastní kůži poznala, jak těžká je to práce, a rozhodla se, že se vydám jinou cestou. Nejprve jsem vystudovala Střední průmyslovou školu strojní v Uničově a po své obrácení Vyšší odbornou školu misijní a teologickou v Kolíně. Tou nejdůležitější školou pro život je manželství. V ní už jsem od roku 2001, pravda některé zkoušky jsem skláda-

la na podruhé, ale máme vynikajícího Učitele, takže si tu školu opravdu nemůžu vynachválit.

Jak jsi uvěřila?

Poprvé jsem se s křesťany setkala před šestnácti lety v Olomouci, kde jsem v té době bydlela. Během pouliční evangelizace mě pozvali na své shromáždění, a protože jsem nechtěla strávit další z mnoha večerů sama v pronajatém bytě, šla jsem. Byla jsem ateistka

a tak jsem měla z toho všeho smíšené pocity. Necítila jsem se však být těmi lidmi odmítnuta a slovo, které přinesl kazatel, mi nepřipadalo cizí, věděla jsem, že potřebuji změnit svůj život. Vydala jsem svůj život Ježíši Kristu a stala se členem sboru R.O.F.C. v Olomouci. Čím víc jsem Boha poznávala, tím víc jsem toužila mu sloužit. Po třech letech od svého obrácení jsem tedy odešla do Kolína na biblickou školu. Zde jsem vstoupila do Apoštolské církve, kde jsem byla donedávna. Nyní jsem členkou KS Praha.

Proč ses rozhodla zúčastnit se konkurzu na místo sekretářky sboru?

Když jsme s manželem před rokem vstupovali do KS Praha, ani mě nenapadlo, že se mi naskytne příležitost znovu se zapojit do práce v církvi. Již dříve jsem totiž pracovala na plný úvazek pro Jamese Sabellu, amerického misionáře, který v Praze mimo jiné vedl i Uni-

versitu (korespondenční biblickou školu) a já jsem mu v tom pomáhala. Naše spolupráce skončila poté, co byl odvolán do Vídně.

Děkuji za rozhovor.

Změny ve vedení sboru

Během dubna a května jsem hovořil s Petrem Hrdinou o jeho osobní situaci a vnímání další služby. Shodli jsme se v tom, že období, kdy měl být Petr starší, v současné době končí. Petr na červnovém staršovstvu oznámil ukončení své služby staršího. Sám k tomu píše:

Během zimy 2008/2009 jsem si uvědomil změnu v tom, jak vnímám svou službu staršího. Při hledání důvodu jsem poznal, že již uplynul čas, po který jsem měl na regionu Východ takto sloužit. Při spolupráci s Otou Kunzmannem jsme zažívali velkou míru jednoty a vzájemného doplňování, byla to pro mne vzácná doba. Ze svého pohledu vnímám, že se převážně naplnily záměry, s kterými jsem do služby staršího vstupoval a byl povolán. Jsem za tuto zkušenost i podporu sourozenců ve sboru a jeho vedoucích velmi vděčný.

Děkuji Petrovi za jeho službu a také děkuji Olině, jeho manželce, která ho ve službě podporovala. Jeho přínos pro region byl nezanedbatelný. Nastoupil do služby v době pro region nelehké a obstál v ní. Vážím si i jeho ochoty zreznat, že toto období končí a přeji mu mouzdrost a vedení pro další období jeho života.

Lubomír Ondráček

Setkání sborového staršovstva

Koncem června se sešlo sborové staršovstvo na svém pravidelném setkání. Jako vždy jsme si vzájemně žehnali, uctívali Pána a také jsme slavili společně Večeři Páně. Povzbudili jsme se slovy z dopisu Židům 4,2. Slovo povzbuzuje k tomu, abychom přidali svou víru k tomu, co Bůh říká.

Na staršovstvu se představila **Pavlína Králová jako nová sekretářka** a také jsme jí k nové službě žehnali.

Petr Hrdina oznámil, že se rozhodl po poradě s regionálním a hlavním pastorem ukončit v současné době svou službu staršího. Viz samostatná zpráva na této stránce.

Vedení regionu Východ se rozhodlo věnovat část naspořených financí na stavební fond.

David Drapák ukončil ke konci května službu na plný úvazek. Z tohoto důvodu převzal L. Ondráček administraci regionu

Západ zatím do konce kalendářního roku, aby mohly dobře pokračovat věci, které byly na regionu nastartovány a byl čas k hledání konkrétního místa členů regionu podle jejich obdarování.

Většinu času jsme věnovali pokračování v probírání minulých **proroctví ke sboru**. Radovali jsme se z věcí, které se naplnily a také jsme analyzovali důvody toho, proč jsme některé věci ztratili. Z mnoha proroctví vyplývá, že Bůh plánuje pro náš sbor, aby měl vedení, které bude schopné rozmnožování díky týmové službě. O některé věci jsme v minulosti přišli díky tomu, že byla individualita nadřazena týmu. Zabývali jsme se také konkrétními prorockými slovy, podle kterých je třeba jednat.

V této souvislosti jsme hovořili o sborových hodnotách. Hodnota „život z Božího slova“ byla někdy chybně chápána jako technická znalost Bible. Ta je určitě důležitá, ale

hodnota měla povzbudit k víře na základě Božího slova. Na podzimním výjezdu se budeme touto otázkou zabývat a pokusíme se hodnotu definovat tak, aby byla srozumitelná v původním významu.

Lubomír Ondráček

Vstupenky na Dny dobrých zpráv

Vstupenky je možné zakoupit na regionech nebo v kanceláři KS Praha.

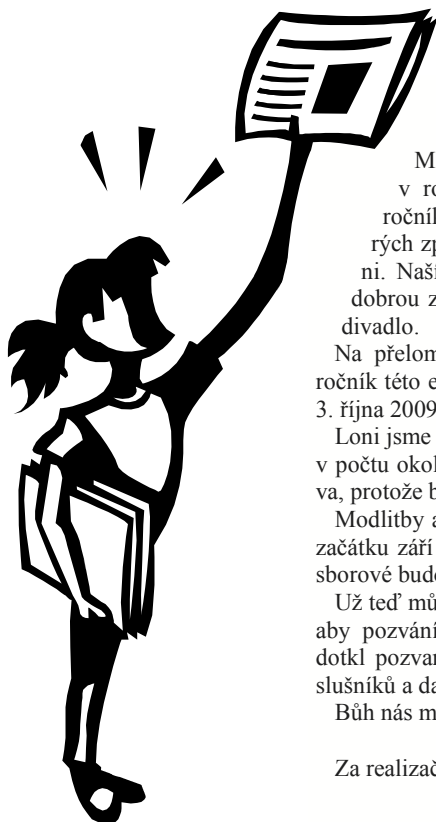
Vstupenka na jeden večer stojí 50 Kč, permanentka (určená pro členy KS Praha) stojí 100 Kč.

Jednotlivá vstupenka je zároveň poukázkou na odběr 1 kapesního Nového zákona (určeno pro naše nevěřící a hledající přátele) a obsahuje informaci o úvodní večeři Kurzu Alfa.

Dny dobrých zpráv - II. ročník

28.9. - 3.10. 2009 <http://www.dnydobrychzprav.cz/>

Modlitba má velikou moc...

Milí sourozenci,
v roce 2008 proběhl celkem úspěšně první ročník sborové evangelizační akce Dny dobrých zpráv. Program byl pestrý a na slušné úrovni. Naší motivací bylo, aby naši pozvaní slyšeli dobrou zprávu o Bohu a užili si dobrou muziku a divadlo.

Na přelomu září a října 2009 se uskuteční druhý ročník této evangelizační akce. Přesněji od 28. září do 3. října 2009.

Loni jsme se za akci modlili každou středu, celé září, v počtu okolo deseti lidí. Letos do toho půjdeme znovu, protože bez modlitby ani ťuk.

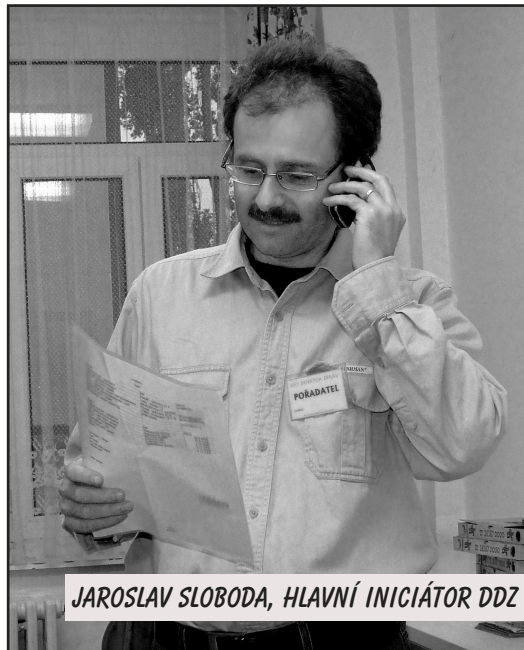
Modlitby a chvály budou probíhat každou středu od začátku září (9., 16. a 23.9.), vždy od 19:00 hodin ve sborové budově KS Praha, v knihovně v 1. patře.

Už teď můžeme přemýšlet, koho pozvat, a modlit se, aby pozvání přijal. Budeme se modlit, aby se Bůh dotkl pozvaných kamarádů, známých, rodinných příslušníků a dalších.

Bůh nás může překvapit.

Za realizační tým

Jaroslav Sloboda

JAROSLAV SLOBODA, HLAVNÍ INICIÁTOR DDZ

Proč jsme nebyli na ostrově?

Minulé dva roky jsme měli v létě sborové shromáždění pod širým nebem na Střeleckém ostrově. Protože na shromáždění byly dobré reakce od členů sboru a vzbudila i zájem zvaných i náhodných návštěvníků, rozhodli jsme se letos v srpnu shromáždění uspořádat opět venku. Protože na Střeleckém ostrově probíhá rekonstrukce a letní kino, jehož vybavení jsme používali, se přesunovalo do Riegrových sadů, dohodli jsme možnost pořádat shromáždění tam. Letní kino mělo domluvené prostory, ale v polovině června jim místní úřad nedovolil do Riegrových sadů vjet a proto bylo kino zrušeno. V kanceláři jsme se o tom dozvěděli až koncem června a jediné další vyhovující letní kino v Karlíně odmítlo umožnit pořádání náboženské akce. Z toho důvodu jsme museli shromáždění konat v Ládví. Pro příští rok bychom opět chtěli uspořádat venkovní shromáždění. Pokud máte někdo návrh vhodného prostoru, prosím pošlete kontakt do sborové kanceláře.

Přetrvávají problémy se zabezpečením vhodných prostor na sborová shromáždění. V září a v říjnu budeme v Ládví, v listopadu a v prosinci se musíme přesunout do KD Krakov, protože Ládví bylo obsazeno, přestože jsme se snažili objednávku poslat již jaře. Na příští rok máme již KD Ládví objednáno. Je možné, že se znovu otevře možnost konat sborová shromáždění v SOU

Spojovací, která byla zrekonstruována a nastoupil nový ředitel. Jednání ale bude možno věst až v září. Pokud byste měli nějaký návrh na vhodné prostory, prosím, pošlete informace do sborové kanceláře.

Lubomír Ondráček

Červencový celosbor

Lubošovo kázání jsem nazvala „O víře“. Možná si o sobě myslíš, že jako věřící a křesťan máš ve všem jasno. To si o sobě myslí jistě i dva naši bratři, o kterých mluvil Luboš na úvod.

Jeden se mu svěřil s tím, že když se zraněným synem odjel kvůli šití na pohotovost, nemůže o tom říct svým přátelům ze sboru, aby nezviklal jejich víru svou nevírou v Boží zásah. Druhý muž má jiné, ale podobně extrémní pojetí víry. Jako autorita se už veřejně nemodlí za nemocné, aby nebyli zklamaní, když se nic nestane.

V Bibli se v Židům 11:6 píše: „...těm, kteří Ho hledají, odplatu dává...“ To je aktivní přístup – hledat Ho. On se dá nalézt i těm, kteří Ho nehledají, ale lépe je Ho hledat! Co můžeme udělat pro to, aby nás přijal? Lidé to zkoušejí přes skutky, ale ani světská spravedlnost se neřídí našimi skutky. Soudce přece nepustí vraha jen proto, že se, až na tu vraždu, chová pěkně.

Bohu se bez víry nezalíbím! Víra je věřit, že Bůh je a že odpálí těm, kdo Ho hledají. **To hledání je úsilí, ale stojí to za to! Svět nás nenutí nebýt křesťany, ale problém je, když chceme jako křesťané žít, když držíme provokativní myšlenku, že cesta k Bohu je Kristus. Pak tolerance mizí.**

V Danielovi 3:3 a 12 Daniel a jeho přátelé věděli, že jejich Bůh je skutečný. Na rozdíl od krále, který, i když věřil v mnoho bohů, nedovedl si představit, že by některý z nich někomu pomohl. Víra neznamená, že vše vždy dobře dopadne. Daniel s přáteli řekli: „nás Bůh nás vysvobodí, ale i kdyby ne...“. Pokud těžkosti pohnou naši vírou, tak je s ní něco špatné! Nás nikdo nenutí uctívat modly. Svět po nás chce jen malé kompromisy – poklony současným modlům: konzumu, sobectví, bohatství atd. Vyznáváme stejné hodnoty: že, „I kdyby ne...“ Jaký zaujmeš postoj? „Můj Bůh je mocnější než ztráta zaměstnání“? Víš komu jsi uvěřil, znáš svého Boha?

Můžeš mít jistotu, že jsou ti odpuštěny hříchy a že jsi v Božím království.

Pozvání k modlitbám proti strachu např. z nemoci, nebo nezaměstnanosti a podobným nejistotám, přijalo okolo 20 lidí.

Kéž máme vždycky jasno! Ne o své víře, ale o Bohu.

Nanda

Milí sourozenci, jestli dovolíte, ráda bych se s Vámi podělila o to, co jsem prožila na letošní červencové Křesťanské konferenci.

Úvodem mi dovolte poděkovat Vám, kteří jste mě nesli a nesete na svých modlitbách po celou dobu mého odchodu ze sboru. Zmíním zde Věrku a Luboše Ondráčkovi, kteří mi byli a jsou po celých sedm let podporou. DÍKY!

Je to devatenáct let, kdy jsem vydala svůj život Pánu Ježíši a mohu s klidným srdcem říci, že od té doby jsem o tom nikdy nezapochovala. V té době jsem končila studium na Vysoké škole chemicko-technologické v Praze a měla dvouletého syna Jakuba.

Zhruba po roce jsem se vdala a hned (vlastně ještě před svatbou, tu jsme měli 16.8.1991) jsme pořádali s mým mužem a týmem evangelizací na Mělnice a zakládali tam sbor. Byla jsem plně vydaná svému muži a jeho službě. Vzpomínám si, jak jsme jezdili evangelizačním autobusem po vlastech českých a sloužili i s Jakoubkem nevěřícím k jejich obrácení. Při poslední této cestě jsem byla v sedmém měsíci těhotenství. Skončili jsme v září 1993 a Tereza se narodila v listopadu. Vždy jsem věrně a až do „roztrhání těla“ sloužila, stejně jako můj muž.

ALE! Úplně jsem zapomněla na sebe a na to, že i já jsem důležitá a mám pro Pána nesmírnou hodnotu... Po dvanácti letech mého působení ve sboru jsem se zhroutila a padla úplně vyčerpaná. Před tímto pádem jsem byla ženou pastora, maminkou a ženou v domácnosti, mohl k nám kdokoli a kdykoli přijít bez ohledu na moji únavu a přetížení. V té době jsem měla obě mladší děti v domácí škole. V lednu 2002 mi náhle zemřela moje drahá a milovaná maminka, kterou milovali všichni, kteří ji znali. Byla vzácný člověk, kéž i já bych byla jako ona... tak tichá a pokorná. „Těším se na Tebe má drahá maminko, až se v Boží slávě setkáme, moc se mi po Tobě stýská“. Měla jsem hlubokou vnitřní krizi. Měla jsem problémy s pohybem, chůzí, padala jsem na levou stranu a chtěla jsem zemřít. Lékaři měli podezření na nádor na mozku.

Jediné, co jsem v té době věděla, bylo, že Bůh je moje jediná naděje. Ptala jsem se proč? Byla jsem totálně vyčerpaná a vyhořelá. Cítila jsem se nepochopená v rodině a také ve sboru. Od svých nejbližších jsem stále slyšela, jsi odpadlík...

Za několik měsíců jsem vystoupila ze sboru. Navštívila jsem odborníky, kteří mě ujistili o tom, že nejsem blázen (čemuž jsem už málem uvěřila) a začala se postupně pomalinku vyhrabávat ze dna, kde jsem se ocitla.

ALE! Bůh na mě nezapomněl a dával mi jasně najevo, že o mně ví. Vážil si mého nasazení, ale chtěl mě přetavit, dotknout se mého zákonického srdce svou milostí. A já mu dovolila, aby mě z té beznaděje vytáhl. Ujistoval mě o tom, že jsem mu nesmírně

drahá a celých těch sedm let mi ukazoval jakou mám hodnotu.

Ve své hluboké krizi, když jsem se trochu porozhlédla, jsem začala pracovat. Měla jsem o sobě malé smýšlení a tak jsem začala uklízet v Lobkovickém paláci na Pražském hradě. Myslím, že tam nikdy neměli tak „kvalifikovanou uklízečku“, která čistila toalety. Chodila jsem do práce za tmy v pět ráno a vždy, když jsem vstoupila na nádvoří, se nade mnou rozsvítilo veliké srdce. Bylo tam nainstalováno kvůli nějaké akci a vždy zářilo na celou Prahu. Dnes vím, že si ho můj Bůh použil pro mě. Vždy jsem slyšela jeho hlas: „Lado, nevzdávej to, vím o Tobě, máš pro mě velikou cenu, mám Tě rád...“. Toto ujištění mě drželo při životě.

Začala jsem chodit do skupinky katolíků v Řepích, kde bydlíme. Všichni mě srdečně přijali, modlili jsme se a chválili našeho Pána. Jsem jim vděčná za mnohé...

Před třemi roky jsem rozmlouvala s Pánem a přemýšlela o svém návratu do Křesťanského společenství. Stýskalo se mi. Věděla jsem, že je zde můj domov a přijde čas a já se vrátím.

Poslední dva roky jsem byla moc spokojená. Máme moc šikovné a fajn děti. Práce, kterou dělám, mě moc baví a daří se mi. Nebylo to vždy. Velmi rychle jsem začala vykonávat vedoucí postavení a lidé si mě vážili. Je tam i spousta legrace, mám velmi příjemné kolegyně. I když jsem jejich nadřizená, máme k sobě velmi blízko a hlavně, mohla jsem jim říct i evangelium.

V době letošní konference jsem byla v Praze. Říkala jsem si, že bych se zašla na nějaký program podívat, ale nějak se mi nechtělo, nechala jsem tomu volný průběh. Ve čtvrtek před konferencí mi volal můj manžel a ptal se mě, zda by bylo možné u nás ubytovat Petra Šimmera s rodinou. Nebyla jsem z toho nadšená, protože mi bylo jasné, že budu muset uklízet. Petra Šimmera si velice vážím. Sloužil se svou ženou mojí mamince před tím, než zemřela a mluvil i na jejím pohřbu. A tak jsem slíbila, že vše připravím. Šimmerovi přijeli po prvním dnu konference velmi pozhnaní. Povídali jsme si do noci. Petr Šimmer měl zjevení do naší rodiny. Pán byl s námi. Rozhodla jsem se, že půjdu druhý

den na konferenci. V noci se mi zablokovaly záda a já se nemohla ani pohnout. „Jak obstarám hosty?“, ptala jsem se. V noci jsem se moc nevyspala a ráno už to bylo o něco lepší. Mohla jsem vstát. Jeli jsme autem, tak to šlo.

Po kázání Alana Vincenta jsem šla na jeho výzvu. Celá jsem se třásla a nebylo mi dobře. Věděla jsem, že na něm spočívá veliké pomazání. Bála jsem se, co se stane. Alan se mě dotknul a nestalo se vůbec nic, neměla jsem žádný prožitek. Když jsem se vrátila ke svému místu, uvědomila jsem si, že blokáce zad je ta tam a „něco“ se se mnou stalo. Sám veliký Bůh mě navštívil, měla jsem vidění, obrovskou víru, že s ním je vše možné. Slyšela jsem zřetelně: „Lado, teď je čas Tvého návratu. Jsi moje milovaná dcera a také moje služebnice, bojuj dobrý boj víry“. Měla jsem obrovskou víru. a když se druhý den kousek od mého místa projevil démon, šla jsem na to místo a ptala se: „Pane, mám jít ve Tvém jménu?“ a On řekl: „Ano“. Modlila jsem se s tou sestrou až do úplného zklidnění. Ležely jsme na zemi v objetí a já věděla, že je svobodná. Byla mi tak blízko... Dnes bych ji nepoznala. Kéž ji Pán mocně požehná. Koupila jsem si Český studijní překlad Bible a žasnu nad tím, kolik je v Písmu konkrétních rad, povzbuzení a života, to jsem předtím tak zřetelně neviděla.

„Pane Ježíši, děkuji Ti za službu bratra Alana Vincenta, děkuji Ti, že jsi se mě dotknul a taktó přitáhl k sobě. Chci Tě mít ve svém srdci vždy na prvním místě. Ty patříš na trůn slávy v mém srdci, děkuji Ti za všechny věrné a pozdvihi je.“

Jsem vděčná za svého muže, za své děti a Boží lid. Je čas Jeho navštívení. Pán přichází do našeho národa, jsme připraveni? Lidé, kteří se vzdálili od jeho cesty se budou vracet a hledat uzdravení. Pán bude jednat se sexuální nečistotou v našem národě, (posvěťme se), s pýchou, se strachem, bude uzdravovat manželství v církvi, vztahy v rodinách, nakloní naše srdce k potřebným. Čiňme pokání, teď je ten čas, Pán je blízko.

Zjevení Janovo 22,10-17:

Kdo ubližuje, ať ještě ubližuje do konce. kdo je špinavý, ať se ještě ušpiní, a kdo je spravedlivý, ať ještě až do konce koná spravedlnost, a kdo je svatý, ať se posvěti. Hle přijdu brzy a moje mzda se mnou, abych odplatil každému podle toho, jaké je jeho dílo. Já jsem Alfa i Omega, první i poslední, počátek i konec.

Blahoslavení ti, kdo si perou roucha, aby měli právo ke stromu života a aby branami vstoupili do města. Venku zůstanou psi, kouzelníci, smilníci, vrahové a modloslužebníci i každý, kdo miluje a činí lež. Já, Ježíš, jsem poslal svého anděla, aby vám ve sborech tyto věci dosvědčil. Já jsem kořen a rod Davidův, jasná hvězda jitřní. A Duch i Nevěsta praví: „Přijď.“ A kdo slyší, ať řekne: „Přijď.“ A kdo žízni, ať přijde, a kdo chce, ať si zdarma vezme vodu života.

Lada Václavová

Jaroslav Velínský, Cestou dračích lodí; Přídí k severu

V pátek 13.10.1307 oddíl královských vojáků díky zradě velitele strážní pronikl do nedobytného Templu a zatkł 150 rytířů v čele s velmistrem řádu Jacquesem de Molay. V celé francii bylo pozatýkáno okolo pěti tisíc templářů. Výsledek krále Filipa IV. přesto neuspokojil. Pokladnice řádu byly nalezeny jen s minimální hotovostí.

Pro Jaroslava Velínského legenda o zmiizení templářského zlata nepředstavuje stěžejní téma. Zmiňuje se o něm až v posledních kapitolách dvoudílné série. Jím vyprávěný příběh by ale byl bez této dodnes nevysvětlené záhady velmi ochuzený.

V roce 1334 Ívaru Einarssonovi zemřeli rodiče. O rok později umírá na černou smrt (mor) jeho stará chůva Gudrún. Ívar po kratším váhání zapálí statek i s jejím tělem a vydá se do světa. Jeho kroky mají konkrétní cíl. Gudrún mu ještě stačila říci o jednom možná stále žijícím příbuzném, který se kdysi odstěhoval na Island. Ívar díky své přátelské povaze sežene místo na lodi plující do Grónska a protože na Islandu se dozví, že jeho prastrýc Olaf Jednodu-

chý z Islandu před lety odcestoval, pokračuje v plavbě dál. Po cestě najdou vypálenou osadu ze které zmizelo veškeré obyvatelstvo, dostane se se svými přáteli do zajetí pirátů,

poté i skrelingů (Gróňanů), kde najdou norský hovořící dívku Odrún.

Druhý díl (Přídí k severu) zastihne Ívara zpět na Islandu už jako usedlého rybáře a spolumajitele malé lodi. Jednoho večera si k němu a jeho příteli Arimu přisedne kupec Jón Jónson a přes k plavbě nevhodnou roční dobu přesvědčí oba přátele k údajně obchodní cestě do Grónska. Po delší době vyjde najevo, že pravý cíl jeho cesty není obchod, ale hledání stopy po lodi, jejíž posádka nosící symboly zaniklého templářského řádu, mu před nedávnem vypálila rodné sídlo.

J. Velínský (lecko ho zná spíše jako písničkáře kapitána Kida) věnoval hodně času studiu doby a míst, o kterých píše. Před čtenářem se tak nerozvíjí jen napínavý a silný příběh o hledání domova, ale může si udělat představu o osídlování míst, kde ani s dnešní technikou není jednoduché přežít.

Obě knihy vyšly před osmnácti lety v edici Karavana a dnes se dají sehnat jen v antikvariátu nebo knihovně.

Pavel Rosecký

OZVĚNY LÉTA

Táborová hra v reálu

Na letošním táboře oddílu Bobří jsme jako téma táborové hry zvolili čtvrtý díl Letopisů Narnie, tedy Stříbrnou židli. Nevím, jak moc znáte děj této knihy. Zhruba uprostřed knihy dojde k tomu, že za dramatických okolností je ze zajetí kouzel osvobozen princ Rilián a zabita Zelená královna. Následně v podzemní říši, kde byli drzeni, začíná stoupat voda a hrdinové příběhu jen taktak uniknou utonutí a podaří se jim před stoupajícím živlem zachránit. Potud děj knihy.

My jsme se soustředili především na scénu osvobození prince, která se odehrála v odpoledních hodinách ve zbytcích starého hradu asi 7 km od tábora. Navečer jsme se do tábora vrátili. V jedenáct hodin začalo pršet. Dost hustě, ale nebyl to klasický přivalový déšť, kdy se zdá, že se otevřely průduchy nebeské. Jen pořádný liják. Trochu mě zneklidnilo, když nepolevil ani v jednu v noci, kdy jsem se konečně soukal do spacáku. Děti už dávno spaly, díky předešlému náročnému programu jsme zrušili noční hlídky. Nezbyvalo tedy, než abych hlídal já. Naše tábořiště je totiž na břehu Zlatého potoka, který je nádherný, pokud je mírný, ale máme své zkušenosti s tím, že se dovede dost rozvodnit. V roce 2002 při velkých záplavách protřhl hráz nedalekého rybníka, vystoupal z koryta a zaplavil louku, na které nyní stály naše stany (tenkrát jsme tábořili na horní louce, kam voda nedosáhla). Před sedmi lety bylo na louce více než po kolena hučící vody, která brala vše, co se jí do cesty postavilo. Nařídil jsme si budíka za dvě hodiny a pak

už po hodině. Chodil jsem sledovat hladinu, která povážlivě stoupala. Stejně jsem nemohl spát. Modlil jsem se, aby potok vydržel až do rána, abychom se nemuseli stěhovat za tmy. Čím více se ráno blížilo, bylo jasné, že není otázkou zda evakuace, ale kdy. V sedm ráno se déšť zmínil, ale neustával. Voda se do potoka řinula ze všech straní okolo. Půda byla ještě promáčená z červencových záplav. Tehdy se skauti na naší louce také museli evakuovat, potok byl až na louce. V osm už bylo plné světlo. Díky Pane, žes nám dal pokojnou noc. Budím děti a varuji je, aby nechodili k potoku (kam myslíte, že vedla jejich první cesta, když se vykulily ze stanů ☺). Z něj byla teď dravá řeka. Do vylití na louku u tábora zbýval tak metr. O kus dál už zaplavil příjezdovou cestu, hledal si nové koryto vedle mostu. Projede ještě osobák s věcmi, pokud bychom se chtěli evakuovat do blízké vesnice? Stěží. Volám hasiče. Domlouváme se, kdo zůstane, aby hlídal stany, děti narychlo balí nejnútnejší

věci – karimatku, spacák, nějaké věci na převlečení. Hasiči s těžkou technikou přijeli asi za 20 minut, ale k nám se už nedostanou, bojí se, zda vydrží kamenný most. Odvádějí děti s batůžky k silnici. Tam čeká i starosta oné vesnice a dobrovolníci s auty, dovážejí nás do kulturního domu, který se na nejbližší den a noc stane našim útočištěm. Děti berou evakuaci jako zábavu, nadšené jsou především ty, na které zbylo místo v hasičských autech. V jedenáct přestává pršet. Potok ještě chvíli stoupá, ale už ne tak rychle. Na louku se nedostal. Naše stany a všechny věci, které jsme museli v táboře nechat, jsou v bezpečí. Díky Bohu. Jako supi se slétají novináři. Reportér Prachatického denníku fotí jak o život. Druhý den jsme na titulní straně. V článku je mnoho věcí, které nejsou pravda. Je to asi jeho práce – udělat věc zajímavější. Přijíždí i televize Prima a Nova. Večer jsme ve zprávách.

Druhý den svítí slunce o stošest a vysouší louku. Potok se zase vrátil do koryta a my do tábora. Přemýšlím, jestli jsme to s tou táborovou hrou nepřehnali. Ani jsme snad neplánovali, že budeme muset spolu s hrdiny utíkat před stoupající vodou. Tábor byl tak ale pro děti nezapomenutelný a trochu toho adrenalinu dnes k životu mladých lidí asi patří.

Náda Václav

Hutný pobyt v „huti“

Letošní rok jsme vyměnili osvědčenou chatu Radost a vyrazili jsme (většinou radostně) do lesů okolo Plzně, kde se nalézá rekreační středisko Melchiorova huť. Objekt to je, pravda, trochu socialistický (byl stavěný v sedmdesátých letech jako pionýrský tábor), ale radost nám to nezkažilo. Děti ocenily zejména fotbalové hřiště, minigolf a místní přírodní koupaliště.

Prožili jsme tam krásný a duchovně „hutný“ týden. Pár dní s námi strávili Dennis a Sue Bavisterovi, kteří měli několik programů. Sue měla jedno dopoledne slovo pro teenagery (kterých s námi letos bylo opravdu pozhnaně a byli pozhnaní). To, co jim říkala, mě také povzbudilo, i když to mám pouze z druhé ruky, totiž od jednoho teenagera: „Sue nás povzbuzovala slovy, která psal apoštol Pavel Timoteovi, že námi nikdo nemá pohrdat proto, že jsme mladí. Bůh chce použít náš elán a bude skrze nás jednat a měnit církve i naše oko-

lí. Nemáme ulpívat na tom, co dělají naši rodiče, ale jít dál a přijímat Boží víze.“ Nezbyváá než dodat: „Jen do toho!“ Je skvělé vidět, jak děti ve sboru dospívají a jak si je Bůh používá. To jsme mohli vidět i letos na dovolené, sloužili ve chvalách, modlili se za druhé, přijímali slovo od Boha. V pátek jsme žehnali jedné mladé sestřičce, která druhý den odjížděla na svůj první misijní výjezd. Bylo to pro ni velké povzbuzení, když to starší sboru vzali opravdu vážně a podpořili ji v tom.

Koncem týdne jednoho bratra bodla vosa. Je silně alergický a po žihadle skončil i v nemocnici. Jeho syn hned běžel pro starší sboru, aby se za něj modlili a Pán Bůh mocně zasáhl – žádná alergická reakce se nekonala.

Bylo s námi několik pozvaných známých a bylo vidět, že se jich Duch svatý hodně dotýkal. Jedna z nich přijala Pána Ježíše.

Užili jsme i dost legrace na půlhodinových Raničcích, zejména při dramatickém ztvárnění „Podobenství o neposlušných kůzlatech“ a „Zjevení přetíženého horolezce“ (kdybyste je nemohli ve svých Biblických najít, nic si z toho nedělejte - nejsou tam). Na oblíbené modlitební bojovce jsme navázali na projektový měsíc, kdy jsme se věnovali

NAŠE STARŠÍ MILUJE BUŘTY

oblastem, kde jsou křesťané pronásledováni. Plnili jsme různé disciplíny, které se těchto zemí týkají, a pak jsme se za ně modlili. Michal, který měl na starost Severní Koreu, vzal svůj úkol tak vážně, že z toho mnohým naskakovala husí kůže. A to bylo dobře, protože nám možná trochu víc došlo, že se tam naši sourozenci mají opravdu hodně špatně.

Ptala jsem se různých účastníků na tři věci, které se jim vybaví, když se řekne „regionálka“. Možná to vypoví nejlíp.

L: večerní programy, raničky, olympiáda
P: Boží blízkost, vzájemná blízkost, legrace

O: chvály, Boží přítomnost, bylo nám spolu dobře

H: Bavisterovi, bojovka, dobrá parta teenagerů

V: pohoda, Boží blízkost, společenství

J: kamarádství, pohoda, duchovní občerstvení

Petra Mizurová, region Střed

KDYŽ VAŠEK ZAMÍŘÍ, NEPŘÍTEL SE TŘEŠE

Ahoj, jak se máš?

„Mám horečku, něco přes 39 a bolí mě v krku.“ „Do prkenný ohrady, my snad jako rodina nemůžeme být pět minut zdraví.“ Takhle to nějak vypadalo ve středu večer při mém příchodu z práce. Těžká angína. S antibiotiky Pavla nemůže na sluníčko a naděje, že odjedeme na regionální dovolenou společně, klesají k nule. V pátek večer je rozhodnuto. Naložím naše tři kluky do auta a Pavla doma zůstane sama. Druhý den nás ještě pomůže zabalit, nastrká nás

do auta a vysílením padá do postele. Doce-la ji závidím, kdoví kdy se do postele dostanu já. A spát se mi chce hned, skoro jako vždy, když se posadím za volant. Dojíždíme ale v pořádku a mně začíná ta správná „dovolená“. Abych věděl, co mě v následujících dnech čeká, tak David se

během prvních pěti minut dokázal zmazat někde od popela, Kubovi se chce kakat a všichni čtyři máme hlad a já musím během běhání mezi chatičkou, recepcí a záchodem, uklohnit něco k jídlu. Nejstarší Míša už našťástí moc požadavků nemá a je mi dobrou oporou.

Pro samé starání mě můjí večerní program i ranní modlitební. Až později jsem se dozvěděl, že se první večer ani nic nekonalo, neboť Tomášovi nebylo dobře a s naším starším Karlem Petkovem přijeli až o den později. Občas mne napadá otázka, co by se dělo nebo nedělo, kdyby nepřišli vůbec.

V pondělí jsem si přivezl Pavlu s tím, že domarodí v autě upraveném na přespání. Má klid a mně přibýlo pár kusů nádobí na mytí.

Dovolená se snídání do postele je snem mnoha z nás, ale pokud ležet musíte, není to ono. Když Pavla nemohla moc chodit za lidmi, chodili oni za ní. Modlili se, povídali si spolu a moc ji tak povzbuzovali. Já pobýval s klukama hodně na koupališti. Překvapilo mne, jak pěkně a čistě je udržované. Nejvíce sourozenců jsem tu potkal až při křtech. Ponořením do vody zde stvrdil svou smlouvu s Bohem Jáchym Rykl.

Dělalo mi dobře a moc mne povzbuzoval obdiv některých maminek, jak péči o rodinu zvládám. Po týdně jsem zase obdivoval já je, že zvládají to samé celý rok. Jak bych zhodnotil letošní dovolenou? Byla na nás dost drahá (ale stála za to) a atmosféra se zdála poněkud tužší než obvykle. Jakoby kolem nás začalo trochu namrzat. Ale stojí za to ty ledy lámat. Třeba tím, že zaklepu u souseda v chatičce a zeptám se: Ahoj jak se máš?

Pavel Rosecký,
region Sever v Bělé pod Bezdězem

Slovenský tábor Levitov

Letos, jako každý rok, jsme ze začátku prázdnin byli na slovenském táboře Levitov s Igorem Rosou. Tento tábor má od minulého roku 2 turnusy, první je spíš pro děti ze slovenských sborů a druhý pro děti z katolických nebo nevěřících rodin a letos tam ještě bylo dost dětí z azylových domů a z rodin se špatnými podmínkami.

V prvním týdnu tam jsme my mladí jako zvláštní oddíl – mládež - Zabulón. Letos naší hlavní úlohou jako mládeže bylo stejně jako loni cvičit divadlo, jen s tím rozdílem, že loni tam byl jeden vedoucí, který to v podstatě všechno odmluvil, ale letos, to bylo na nás. Takže celé dopoledne i odpoledne jsme zkoušeli divadlo, což bylo neuvěřitelně vtipné. Letošní téma bylo o vyjití z Babylona: Zerubábel, Nehemjáš a Ezdráš.

A bylo to opravdu neuvěřitelné, každodělní nervy, které se rozplynuly hned při první chvátce, pak chvály „naříděné“ soutěžení pro rozptýlení, pak jsme se myšli vždy připravovat, dále babky - loutky, nějaké uvedení do děje, naše divadlo a kázání zakončené výzvou.

A jako každý rok spousta dětí udělala tolik rozhodnutí, nově přijala Pána, rozhodla se pro změny svých životů. Každý rok

jsem úplně šťastná z toho, co tam vidím a i z toho, co sama prožiju. Na prvním turnusu jsem si hodně uvědomila, jak je opravdu důležité žít naplno pro Pána a nenechat se zdeptat

nebo odradit nějakým neúspěchem nebo zklamáním, že nechci být jako Izraelci, kteří přestali Pánu důvěřovat a začali se kamarádit a chovat se jako lidé, kteří Pánu nepatří. To pro mě bylo velmi důležité.

Mezi dvěma turnusy jsme měli půl dne na vydýchání, přípravu a modlitby za druhý turnus.

V druhém týdnu jsme byli stejně jako loni připraveni na

takový „šok“, za který může hlavně naše nadšení z posledního večera a příchod nových dětí, z kterých třeba ani některé netuší, že jsou na křesťanském táboře nebo si pod pojmem křesťanství představují něco úplně jiného.

Já jsem měla stejně jako loni oddíl holek 11-13 let, takže takový vstup do puberty, což je poměrně obtížný věk. Ale stalo se něco, s čímž jsme ani já, ani moje spoluvedoucí nepočítaly. Ale už od prvního večera naše děvčata byla velmi nadšená. Měli jsme tam jednu nevěřící slečnu, která se mě první večer zeptala, jestli tam budou diskotéky, tak jsem si říkala, že to bude opravdu náročné. Ale znovu se ukázalo, že si můžu myslet cokoli, ale že Bůh dělá fakt zázraky a toto děvče asi třetí večer uvěřilo a bylo Pánem opravdu velmi zasažené.

A všechny naše ostatní holky každý večer plakaly, vyznávaly hříchy a byly opravdu neuvěřitelné. Takové vybudování vztahů během jednoho týdne jsem opravdu nezažila. Dívky budovaly vztahy spolu s Bohem a bylo to opravdu neuvěřitelné. Asi nejsilnější byl večer, kdy dívky poprvé slyšely o vztahu s Duchem Svátým a rozhodly se pro život s Ním a poslední večer, kdy se modlilo za rodiny, jelikož to byl velký problém, jak už jsem se zmiňovala. Modlily jsme se za jejich problémy a stále se za to modlím a věřím, že Bůh v tom jedná a ještě jednat bude.

Kromě skvělých požehnaných večerů jsme si zažívali cestu Izraelců i dopoledne na levelech. Kdy si děti mohly prožít příběh Izraelců se všemi zkouškami, co prožívali oni.

Takže kdybych měla celkově zhodnotit tento tábor, tak byl opravdu velmi dobrý, vidět tolik dětí, jak se rozhodují pro životy s Ježíšem a pro Jeho plné následování, bylo pravdu úžasné ☺.

Betty

Nejlepší výlet

Letošní regionální dovolenou jsem si opravdu užila, nejen s mými sourozenci ale i s mamkou a manželem. Super lidi a ubytování, krásné počasí, nádherná příroda, houby, borůvky...

Moc se mi líbily večerní programy, na kterých jsme se mohli zapojit se svými svědectvími a modlitbami za druhé, přesto že jsem po výletech skoro usínala za pochodu :-).

A samozřejmě nejlepší byl výlet na Sněžku a borůvkové koláče :-)

Hela, region Palmovka

Hospodaření sboru I. pol. 2009

Náklady

Režie:

režie - běžný materiál, potraviny, kanc. potř.....	45 226 Kč
režie nedělní školy	1 539 Kč
knihy, audio+video kazety, aparatura	28 378 Kč
vydávání Sborového dopisu.....	19 356 Kč
pohonné hmoty	10 437 Kč
servis - auto, ost. zařiz.	4 767 Kč
cestovní příkazy	6 362 Kč
knihy D.Drápala (I. a II. díl).....	17 691 Kč

Služby:

provoz sboru (tisk, kopírování, „Šestá“, dál. zn. atd.)..	27 334 Kč
služby - V.Vácha	85 239 Kč
služby - nedělní škola	18 780 Kč
poštovné.....	1 587 Kč
telefonní poplatky, internet, mobil. telef.....	31 956 Kč
nájem (sb. shrmáždění).....	50 564 Kč
ubytování+stravování (výjezd starš., školení ved.).....	9 830 Kč
poplatky bance, správní poplatky	10 194 Kč
semináře a vzděl.akce	9 850 Kč
evangelizační akce (web.str.Dny dobrých zpráv)	1 402 Kč
pojištění majetku a zaměstnanců	6 643 Kč

Ost. náklady

ost. provozní náklady (studijní fond, zaměstn.)	8 374 Kč
Členské příspěvky - ČEA	2 000 Kč

Mzdy:

A.Slobodová, J.Homolková + DPP	
(mzda, soc. a zdrav.poj., stravenky)	225 776 Kč
mandátní smlouva - L.Ondráček, D.Frantíková.....	270 990 Kč
mandátní smlouva - D. Drapák	52 000 Kč

Dary:

Dar fyz. osobě.....	7 000 Kč
Dar práv. osobě (KSM, NF KMS).....	60 785 Kč
Dar - Angela Lama	3 600 Kč
Celkem náklady	1 017 660 Kč

Výnosy

Služby (nájem sb. prostor, kopírování, nápoj. autom.)	47 565 Kč
Prodej zboží (Sb. dopis, CD, potraviny)	11 149 Kč
Prodej knihy D.Drápala (I. a II. díl).....	21 547 Kč
Úroky (ČSOB, Volksbank).....	25 760 Kč
Dary od fyz. osob.....	24 501 Kč
Dar na službu D.Drapáka.....	105 491 Kč
Dotace MK ČR na Dny Dobrých zpráv	30 000 Kč
Přeučtování nákladů mezi středisky.....	1 078 Kč
Podíly regionů, dar regionu na společné náklady ...	801 110 Kč
Celkem výnosy	1 068 201 Kč

Misijní rada (dary): Jaroslav Sloboda

Dohnalovi	58 000 Kč
Pitzmosovi	34 000 Kč
M.Slánský	10 000 Kč
L.Patočka	5 000 Kč
Mešák Okumu.....	10 000 Kč
CELKEM.....	117 000 Kč

Grantová komise (dary): Dan Frantík

NF Nehemia.....	35 000 Kč
Dům křesťanské pomoci - Bethel	30 000 Kč
CELKEM.....	65 000 Kč

Biblické hodiny na regionu Jih

Kdy: Každou středu v 18:30

Kde: ZŠ prof. Švejcara, Mráčkova 3090, vchod B, Praha 4-Modřany.

Metro C Kačerov, bus 139, 205 do zast. „Labe“

Metro B Smích. nádr. bus 253 do zast. „Družná“

Vstup zdarma

Témata na září 2009:

16.9. M. Poborský
Našel jsi svůj poklad?

23.9. D. Drápal
Žalm 57 - Život v nepřátelském světě

30.9. A. Petráček
Podobenství o 10 družičkách

AGLOW,

mezinárodní a mezidenominační sdružení žen

zve na další setkání, které se koná

v pátek **18.9. 09** v 18:00 v „kavárně“ ve dvoře,

Soukenická 15 (CB), Praha 1.

Hostem bude

Marika Hrbková (Aglow Kutná Hora)

Jako obvykle chceme společně chválit Boha,

sdílet se o tom,

co Bůh činí v našich životech, potěšit se a povzbudit.

Jste srdečně zváni i se svými přáteli.

CELOPRAŽSKÁ MODLITEBNÍ

V pondělí **7. září** se bude konat
letos **třetí** ze série

Čtvrtletních modlitebních setkání pražských křesťanů

v malém sále **ECM Praha 2, Ječná ul. 19**
od 18:30- 20:00 hodin.

Pronajmu mladé křesťance pokoj 22m²

v klidné ulici v Praze 7 (na Letné) - okna do ulice. Pokoj je vybavený teplou i studenou vodou - umyvadlo + samostatný nový sprchový kout. Společná pouze kuchyň s lednicí a WC. Postel 160x200, šatní skříň, nový pracovní stůl (Ikea). K dispozici vlastní rychlovarná konvice, sušák na prádlo, žehlička + žehlicí prkno.

Byt je obývaný pouze majitelkou + kočkou domácí. 4.500,- měsíční nájem a to od září i dříve po domluvě.

Jana Kr., 775 937 855, jana.krejcoval@gmail.com

Kurzy Alfa

Kurzy Alfa

8. října - 10. prosince 2009

Rádi bychom Vás pozvali na kurzy Alfa, které začínají ve čtvrtek 8. října. Alfa je krátký praktický úvod do křesťanské víry. Volitelnou součástí je společný víkend, strávený mimo Prahu.

Každý večer začíná v 19:00 společnou večeří a zahrnuje promluvu a možnost setkat se ve skupinkách k rozhovoru a studiu Bible.

Kurz je veden týmem spolupracovníků. Setkání se konají v prostorách sboru (Na Žertvách 23, Praha 8).

Přihlásit se můžete na celý kurz nebo jen na úvodní večeři.

V případě zájmu se nám prosím ozvěte na některý z uvedených kontaktů.

Obratem Vám zašleme bližší informace.

Těšíme se na setkání s Vámi 8. října.

Ing. Martin Čunek, pastor

čtvrtek 8. října
čtvrtek 15. října
čtvrtek 22. října
čtvrtek 29. října
čtvrtek 5. listopadu
víkend 6.- 8. listopadu
čtvrtek 12. listopadu
čtvrtek 19. listopadu
čtvrtek 26. listopadu
čtvrtek 3. prosince
čtvrtek 10. prosince

Kdo je to Ježíš?
Proč Ježíš zemřel?
Jak získat víru?
Proč a jak se modlit?
Proč a jak číst Bibli?
Svatý Duch
Jak nás Bůh vede?
Jak odolat zlému?
Proč a jak mluvit o víře?
Uzdravuje Bůh i dnes?
A co církev?

Seminář pro rodiče

V sobotu 7. listopadu 2009 od 9.30 hodin ve sborovém domě na Žertvách.

Hlavními vyučujícími budou **Libuše a František Pavelkovi**. Mají dlouholeté zkušenosti jako rodiče (nyní již odrostlých) vlastních dětí, tak i jako pěstouni. Kromě toho už více než 20 let slouží dětem v biblických klubech a jsou zakladateli Dětské misie v ČR.

dopoledne

Děti jsou Boží dar
Fáze rodičovství

odpoledne

Puberta a dospívání – jak se nezbláznit
Duchovní vedení předškoláků

Doporučujeme, aby se semináře pokud možno zúčastnily celé rodičovské páry.

Seminář pořádá KS Praha.

Hlaste se prosím předběžně v kanceláři sboru,
tel.: 284 822 2 94 nebo email: paha@kaes.cz.

Bližší informace podá Ráchel Bícová,
email: rachel@samuelcz.com

KCR Heřmánek nabízí nový projekt Rodina a práce nabízí rodičům a jiným osobám, kteří nemají práci a jsou registrovaní na úřadu práce a také **nemají trvalé bydliště v Praze** - tedy Středočeši, Severočeši atd.

bezplatně

kurzy PC - základy - první setkání s počítačem aneb počítač nekouše

kurzy PC - mírně pokročilí - vytvoření systematické uživatelské znalosti - word, excel, grafika

kurzy PC - grafické práce

kurzy účetnictví - akreditovaný kurz

kurzy pečovatel - babysitter - akreditovaný kurz pro hlídání dětí a péči o seniory

e-lerningový kurz - Jak začít podnikat

Kurzy probíhají v průběhu školního roku 2009/10 a školního roku 2010/11. Místo konání v Heřmánku, Vybíralova 969, Černý Most dopoledne i odpoledne. Výjimečně bychom mohli kurz PC (bez miniškolkky uskutečnit pro 12 klientů i u Vás v církvi).

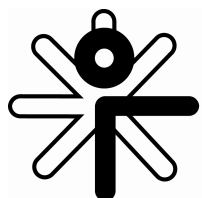
Pro maminky, které potřebují hlídání je 6 hodin denně v rámci kurzu zajištěna kvalitní miniškolka zdarma, po celý školní rok. V případě, že o miniškolkku nebude zájem v rámci kurzů, můžeme jí nabídnout zdarma dalším klientům, kteří se zúčastní našeho e-lerningového programu.

Od klientů požadujeme jediné - spolehlivost a věrnost v rámci dohodnuté programy.

Pokud máte zájem o informace či účast na kurzu uvažujete, prosím napište nám na kcr.hermanek@seznam.cz či na telefon 724 761 196 nebo osobně u Martina Jaroše - region KS Sever, Petra Adamce - Slovo Života Praha

KCR Heřmánek

Úřední dny kanceláře Vybíralova 969: ÚT, ST 09:00 - 18:00
tel. 724 761 196, www.prorodinu.cz

**Mládež
KS Praha**

WWW.MLADEZPRAHA.KAES.CZ

Křesťanské společenství mládeže
Č.ú.: 186564276/0300, v.s. 682102

SETKÁNÍ MLÁDEŽE

DOROST (12-15 LET)

středy 17:00-19:00 hod
více info *Maruška Bukáčková*
775 641 671
marie.buckackova@kaes.cz

První setkání se koná:

16.9.

POROST (15-18 LET)

úterky 17:30-19:30 hod
více info *Dita Frantíková*
724 435 309
dita.frantikova@kaes.cz

První setkání se koná:

15.9.

ODROST (18-25 LET)

pondělky 18:30-21:00 hod
více info *Michal Klesnil*
737 984 138
michal.klesnil@kaes.cz

První setkání se koná:

21.9.

Šestá

Večerní setkání pro mladé, kde to žije!

13.9.2009

**Připrav se,
nebude to
snadné!**

Hry, scénky, Bible, hudba, ..., a víc!

**Ortenovo nám.
Škola TGM
Praha 7**

Křesťanské společenství Praha
www.mladezpraha.kaes.cz/sesta
sesta@kaes.cz
724 435 309 Dita Frantíková

MODLITEBNÍ ZA DNY DOBRÝCH ZPRÁV

**9. září
16. září
23. září**

**vždy v 19:00
ve sborové budově
v knihovně
v 1. patře**

**Prodám
Hebraiku a Septuagintu
cena dohodou.**

**Tel 604 644 710
epaga@seznam.cz**

**Prodám vlajku Izraele
90x160 cm
nová 250 Kč.**

**Tel 604 644 710
epaga@seznam.cz**

DNY DOBRYCH ZPRÁV II.

Vyberte si z pestré nabídky programu zprávu pro Vás.
Nechte se zastavit ve všedním shonu týdne.
Pobavení, odpočinek, naděje, přátelství - zprávy,
které jsou dobré.

KDY? Od 19:00 hodin 28. 9. – 3. 10. 2009

KDE? Salesiánské divadlo, ZŠ T. G. Masaryka, divadlo Illusion

KDO? Každý, kdo chce slyšet, vidět, zažít

Vstupné za jedno představení: 50,- Kč

Humorné skeče Frýdlantští dramatici http://jbf.cz/dramatici.html	Divadlo Talent Illusion	28. 9. 2009	pondělí	19:00
Hiphop, breakdance Wessani www.wessani.com	ZŠ T.G.Masaryka	29. 9. 2009	úterý	19:00
Divadelní představení Kairos II. "Autobus" www.kairos2.wz.cz	Salesiánské divadlo	30. 9. 2009	středa	19:00
Pop, folk Oáza www.oazaweb.cz	Divadlo Talent Illusion	1. 10. 2009	čtvrtek	19:00
Rock, hardcore Run(a)way www.myspace.com/runawaymyson	Salesiánské divadlo	2. 10. 2009	pátek	19:00
Gospel Touch of gospel www.tog.cz	Salesiánské divadlo	3. 10. 2009	sobota	19:00

www.dnydobrychzprav.cz

Divadlo Talent Illusion - Vinohradská 48, Praha 2
Salesiánské divadlo - Kobyliské náměstí 1, Praha 8, přímo na metru - stanice Kobylisy
Základní škola T. G. Masaryka - Ortenovo nám. 34, Praha 7

Pořádá: Křesťanské společenství Praha www.praha.kaes.cz

SBOROVÝ INFORMAČNÍ SERVIS

Sborové bohoslužby

6. 9. v 15:00, KD Ládvi, metro C Ládvi, Praha 8

Chválicí tým: Citová záležitost (Mirek Bálek)

kazatel: Petr Kácha

4. 10. KD Ládvi

Chválicí tým: MLASK (mládežnická kapela pod vedením Teda Whanga)

kazatel: Lubomír Ondráček (Horlivě žádejte duchovní projevy)

1.11. KD Krakov

Chválicí tým: skupina pod vedením Jana Knižka

kazatel: Lubomír Ondráček

6.12. KD Krakov

Setkání služebníků

soboty 19.9. a 28.11. 2009 v 9:00

Sborová modlitební

Pondělí 5.10., 26.10. v 18:00 (modlitební byla posunuta o týden z důvodu konání DDZ)

Není-li uvedeno jinak, konají se sborové akce na adrese sboru.

SBOR KŘESŤANSKÉ SPOLEČENSTVÍ PRAHA IČ 73631043

Korespondenční adresa

Sbor Křesťanské společenství Praha

Na Žertvách 23, 180 00, Praha 8

Kontakt

tel/fax: 284 822 294

e-mail: paha@kaes.cz

<http://paha.kaes.cz/>

Účet

Sbor Křesťanské společenství Praha

ČSOB, pobočka Praha 1,

Václavské nám. 32

Č.ú.: 179877055/0300

konst. s.: 0558

var. symboly:

01694	desátky	Sever
02694	desátky	Jihovýchod
03694	desátky	Palmovka
04694	desátky	Černý Most
05694	desátky	Západ
07694	desátky	Střed
08694	desátky	Jih
09694	desátky	Východ
910	stavební	fond
682103	Angel	Lama

INFORMACE O REGIONECH

Čísla u kolonky Počet členů znamenají: dospělí/pokřtěné děti do 18 let/nepokřtěné děti

ČERNÝ MOST

- **Kolektivní vedení**
- **Shromáždění:** Ne 10:00, Komunitní centrum - Motýlek, Vlčkova 1067, Černý Most, (vchod z ul. Bouřilova, 2 min. od metra Rajska zahrada)
- **Počet členů:** 29/18/21

SEVER

- **Pastor:** Tomáš Božovský
- **Shromáždění:** Ne 9:30, ZŠ TGM, Ortenovo nám., Praha 7
- **Regionální modlitební:** pondělí 21.9. v 18:00 u Václavíků
- **Počet členů:** 112/26/51

ZÁPAD

- **Kolektivní vedení**
- **Shromáždění:** Ne 15:30 Komunitní centrum v Nových Butovicích (stanice metra Hůrka)
- **Počet členů:** 56/18/26

JIHOVÝCHOD

- **Pastor:** Zdeněk Rašovský
- **Shromáždění:** Ne 10:00 (9:45 modlitební), Křesťanské centrum JM (vchod A), Modletická 1401, Praha 4
- **Počet členů:** 45/2/27

STŘED

- **Vedením pověřen:** Mirek Hoblík
- **Shromáždění:** Ne 10:00, Strašnické divadlo, Solidarity 53, Praha 10
- **Počet členů:** 85/21/51

PALMOVKA

- **Pastor:** Martin Čunek
- **Shromáždění:** Ne 10:00, Na Žertvách 23
- **Počet členů:** 78/15/27

VÝCHOD

- **Pastor:** Otakar Kunzmann
- **Shromáždění:** Ne 16:00, Na Žertvách 23
- **Počet členů:** 80/11/22
- **Narození:** Anežka Viktorová, Nelly Paulusová

JIH

- **Pastor:** Miloš Poborský
- **Shromáždění:** Ne 10:00 (modlitby 9:30), ZŠ prof. Švejcara, Mráčkova 3090, vchod B, Modřany, Praha 4
- **Modlitební chvíle:** Ne 18:00 - Dáša Blažková, Slepá I/14
- **Počet členů:** 44/4/22
- **Vstup:** Adam Petráček (přestup z KS Plzeň)
- **Narození:** Hana Stodůlková

SBOROVÝ DOPIS

Vydavatel:

Sbor Křesťanské společenství Praha

Na Žertvách 23, 180 00, Praha 8

Vychází pro vnitřní potřebu sboru.

Šéfredaktor:

Tomáš Božovský, tel: 233 542 714,

724 435 310, e-mail: sd@kaes.cz

Redakce: Pavel Rosecký, Johana Dittrichová, Anna Slobodová

Přijem článků:

písemně na adresu sboru nebo na e-mail

sd@kaes.cz

Uzávěrka:

Vždy k 15. předchozího měsíce.

Doporučená cena: 12 Kč.

**Příští číslo vyjde
v neděli 4. října 2009.**

